

КНИЖКА ОСМА

МАЙ 1934 Г.

ГОДИНА XXIX

ПРЕДЪ ДЪЖДЪ

Съхне земята
Корава прашна,
Жега я мжчи
Дълга и страшна.

Жадно поглежда
Небето сухо
И безъ надежда
Въздиша глухо . . .

Но чу се тъменъ
Тамъ задъ Балкана —
Надъ него облакъ
Тъменъ застана.

Облакътъ тъменъ
Отъ жаль не чака,
Земя прегърна,
Тихо заплака.

Елинъ Пелинъ

